

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/128/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010634
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123010634.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Trenčianskych Tepliciach, trvale bytom D., E. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b), odsek 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2024 v Trenčíne, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/164/2023 zo dňa 28. augusta 2023 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. C. z a m i e
t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/47/2006 zo dňa 16. septembra 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/56/2012 zo dňa 03. mája 2017 bol odsúdenému A. B. C. (ďalej len „odsúdený“) za spáchanie trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 4 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b), odsek 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 právoplatne uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov, so zaradením na jeho výkon do III. nápravno výchovnej skupiny. Odsúdený nastúpil na výkon tohto trestu dňa 03.05.2017, po započítaní väzby od 30.01.2006 do 30.07.2006 a od 23.03.2017 do 03.05.2017.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/164/2023 zo dňa 28. augusta 2023 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona, § 67 odsek 1 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku sa návrh odsúdeného zo dňa 23. mája 2023 na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietla.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na verejnom zasadnutí v prítomnosti odsúdeného, jeho obhajcu a prokurátora). V písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdený uviedol, že sa nestotožňuje s napadnutým rozhodnutím a v ňom prezentovaným právnym názorom, že sa v jeho prípade má pri rozhodovaní o jeho návrhu aplikovať nový Trestný zákon, a teda že môže požiadať o podmienkové prepustenie až po troch štvrtinách výkonu uloženého trestu odňatia slobody, pretože on skutok spáchal ešte v roku 2005, a rovnako bol súdený aj odsúdený v čase platnosti a účinnosti Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, a teda sa mal v zmysle § 437 odsek 3 Tr. zákona aplikovať doterajší právny predpis, a to Trestný zákon č. 140/1961 Zb. účinný do 31.12.2005. V závere odsúdený uviedol, že na základe vyššie uvedeného je presvedčený, že splnil aj formálnu zákonnú podmienku na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a preto navrhol krajskému súdu, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že odsúdeného podmienkovo prepustí z výkonu trestu odňatia slobody a určí primeranú skúšobnú dobu.

Krajský súd ako nadriadený súd, na podklade podanej sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 13. novembra 2023, preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 24. januára 2024 správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že hoci sťažnosť odsúdeného bola prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého boli splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený mal možnosť osobne sa vyjadriť k priebehu výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie. Zároveň krajský súd po dôkladnom preskúmaní veci zistil, že napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne a presvedčivo odôvodnené. Krajský súd na tieto v jeho odôvodnení podrobne rozvedené dôvody s poukazom na jednotu dvojinštančného súdneho konania odkazuje, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožnil, opätovne zdôrazňujúc nižšie uvedené skutočnosti, týkajúce sa sťažnostných námietok odsúdeného.

Podľa § 437 odsek 1 Tr. zákona ak je potrebné určiť, či trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov vykazuje znaky prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu podľa tohto zákona, použijú sa ustanovenia § 10 a § 11 tohto zákona v závislosti od formy zavinenia a trestnej sadzby uvedenej v zákone č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

Podľa § 437 odsek 2 Tr. zákona pri posudzovaní splnenia podmienok na rozhodovanie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo rozhodovaní o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu pri trestoch uložených po nadobudnutí účinnosti tohto zákona za trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, postupuje sa podľa tohto zákona.

Podľa § 437 odsek 3 Tr. zákona pri posudzovaní splnenia podmienok na rozhodovanie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo rozhodovaní o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu u trestov uložených pred účinnosťou tohto zákona sa postupuje podľa doterajších predpisov. Osoba odsúdená na výnimočný trest odňatia slobody podľa § 43 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody; osoba odsúdená podľa tohto ustanovenia na výnimočný trest odňatia slobody na doživotie nesmie byť podmiennečne prepustená.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

Súd prvého stupňa teda dospel k správne záveru, že u odsúdeného nie je aktuálne splnená formálna podmienka na rozhodovanie o jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože ešte nevykonal tri štvrtiny uloženého trestu odňatia slobody. Ako vyplýva z vyššie uvedenej citovanej právnej úpravy, v prípade odsúdeného je nutné pri posudzovaní splnenia formálnej podmienky na rozhodovanie o jeho podmiennečnom prepustení postupovať podľa platného a účinného Trestného zákona, a to vzhľadom k tomu, že trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, ktorý vykonáva, mu bol právoplatne uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/47/2006 zo dňa 16. septembra 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/56/2012 zo dňa 03. mája 2017, t. j. v čase platnosti a účinnosti aktuálne platného a účinného Trestného zákona (postup upravený v ustanovení § 437 odsek 3 Tr. zákona).

Zároveň súd prvého stupňa správne a dôvodne poukázal na to, že v súlade s ustanovením § 437 odsek 1 Tr. zákona bol povinný najskôr posúdiť, či trestný čin spáchaný odsúdeným je prečinom, zločinom alebo obzvlášť závažným zločinom v zmysle ustanovení § 10 a § 11 tohto zákona v závislosti od formy zavinenia a trestnej sadzby uvedenej v zákone č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, pričom nepochybne skonštatoval, že u odsúdeného sa jedná o spáchanie obzvlášť závažného zločinu, keďže za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b), odsek 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, pre ktorý bol odsúdený, bola stanovená trestná sadzba v rozmedzí 10 až 15 rokov. V zmysle § 11 odsek 3 Tr. zákona zločin, za ktorý tento zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej 10 rokov, sa považuje za obzvlášť závažný.

Podľa § 67 odsek 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody. Okresný súd zistiac, že nie je aktuálne u odsúdeného splnená formálna podmienka na rozhodovanie o jeho návrhu na podmiennečne prepustenie z výkonu trestu už následne nevyhodnocoval a neposudzoval splnenie zvyšných dvoch materiálnych podmienok pre pozitívne rozhodnutie o jeho návrhu.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.